

[Stensballe.]

gjorde disse Bemærkninger før, er det ogsaa med Fremtiden for Øje, thi hvis det bliver ved at gaa paa den Maade — og der kan jo komme endnu grellere Tilfælde —, ser jeg ikke rettere end, at Landstinget maa reagere alvorligt derimod.

Jeg skal i øvrigt ikke blande mig i den Diskussion, der er ført. Jeg har udtalt, at jeg ikke fandt, at det her kunde komme til en Realitetsdrøftelse. Og angaaende Spørgsmaalet om høje Arbejdslønninger vil jeg gerne sige, at heller ikke paa dette Omraade er Materialet jo tilgængeligt for os, heller ikke angaaende dette Spørgsmaal er der blevet givet os Lejlighed til at faa de Oplysninger, som Folketingsudvalgets Medlemmer har faaet, saa for saa vidt kan vi ikke tage Del i denne Drøftelse saa lidt som i nogen anden Drøftelse vedrørende dette Spørgsmaal, i hvert Fald ikke naar det refererer sig til det, man kalder Afdeling II. Men naar den højtærede Minister søger delvis at forsvare de høje Arbejdslønninger hos Burmeister & Wain med, at de maaske endogsaa er lavere end andre Steder her i Hovedstaden, maa jeg dertil sige, at det slet ikke er derpaa, det kommer an, for det er jo ikke med Virksomheder her i Hovedstaden, Burmeister & Wain skal konkurrere, men med Verdensmarkedets Priser. Det drejer sig om en Eksportindustri, og det er som saadan, den opretholder den store Beskæftigelse. Hvilken Indflydelse de høje Arbejdslønninger har haft herpaa, har vi altsaa ikke her kunnet faa Lejlighed til at sætte os ind i, og den Debat, der har været ført i Folketinget i Formiddags, har i hvert Fald ikke kunnet give et tilstrækkelig tydeligt Billede deraf. Det eneste, vi har at henholde os til her, er nogle Avismeddelelser, ifølge hvilke Forligsmanden har udtalt sig om de høje Arbejdslønninger i Forhold til tilsvarende udenlandske Virksomheders, og de maa vel være rigtige. Det er jo i hvert Fald rigtigt, at Maskinfabrikken i de senere Aar ikke har kunnet indtjene noget Overskud til Trods for den store Teknik, der er udfoldet; Overskuddet er saa vidt mig bekendt indtjent paa Værftet, medens Maskinfabrikken nærmest har gaaet med Underskud. Ogsaa dette tyder paa, at Forligsmandens Udtalelser, for saa vidt de er korrekt refereret, er rigtige.

Jeg skal hermed paa ny anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Ludvig Christensen: Det forundrede mig noget, at det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Stein) vilde inddrage Arbejds-

lønningerne under Debatten om det foreliggende Lovforslag. Undersøgelsesudvalget har jo ikke i de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, eller i sin Betænkning fremdraget Arbejdslønningerne som en af Aarsagerne til, at det er gaaet Burmeister & Wain saa galt, som det er. Jeg tror, det maa være rigtigt at holde fast ved, at det ikke er Arbejderne, som er paa Anklagebænken. Hvis der skal være Tale om, at en af Parterne fra dette Selskab er paa Anklagebænken, saa er det den hidtidige Ledelse af Burmeister & Wain. Og hvad angaar Spørgsmaalet om, hvorvidt Arbejdslønningerne er for høje eller ej, saa har den højtærede Handelsminister allerede sagt, hvad der jo er saa rigtigt, at der intet som helst Materiale foreligger her til Bedømmelse deraf. Hvad vi derimod ved, er, at i de Aar, hvor de høje Arbejdslønninger udbetaltes, udbetalte Aktieselskabet Burmeister & Wain ogsaa de høje Dividender, og hvilken Indflydelse Arbejdslønningerne kan have paa et Selskabs Mulighed for at bestaa, naar Selskabet overhovedet ingen Ordre faar mere, ser jeg ikke. Jeg ved i alt Fald, at i 1931 fik Burmeister & Wain 8 pCt.'s Lønreduktion paa alle Haandværkerakkorderne paa Arbejder, som man havde taget hjem til de gamle Arbejdslønninger. Det er en Realitet, jeg gerne vil gøre det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds opmærksom paa. Skal vi endelig til at drøfte Realiteter vedrørende Burmeister & Wain's Lønninger, ved jeg adskilligt mere derom end det ærede Medlem. Og naar Burmeister & Wain til Trods for, at Selskabet paa de Licitationsarbejder, som det havde taget hjem til de Lønninger, der bestod før Reduktionerne, fik disse 8 pCt.'s Reduktion, ikke kan klare sig, saa er dette ikke noget Bevis for, at det er Arbejdslønningerne, der er noget galt med, saa er det et Bevis for, at Ledelsen derude overhovedet ikke har været i Stand til at beregne, hvorledes den skulde stille Virksomheden op. Derfor synes jeg, det er et meget uheldigt Tidspunkt at forsøge paa at gøre Arbejderne til den Part, som skal sættes paa Anklagebænken. Nej, det er stadig Ledelsen for Burmeister & Wain, og den Dag, da Spørgsmaalet om Arbejdslønningerne skal afgøres, kommer Realiteterne frem, og saa skal det nok vise sig, hvordan det hænger sammen i den Henseende.

Stein: Den højtærede Minister og den ærede sidste Taler (Ludvig Christensen) har gjort nogle Bemærkninger til de Udtalelser, jeg før fremsatte vedrørende Arbejdslønnin-